

AUGUSTIN

Zpravodaj farnosti svatého Augustina v Brně

únor 2017

Tříkrálové koledování

Na začátku roku tradičně potkáváme před kostelem a Brněnkou skupinku skautů v převlecích tří králů, kteří zde koledují v rámci největší české dobrovolnické akce – Tříkrálové sbírky. Ta trvá do 15. ledna a v době uzávěrky Zpravodaje tudíž ještě nebyly rozpečetěny všechny pokladničky a sečteny všechny příspěvky. „Na minulém ročníku jsem vybrali okolo 33 000 Kč. Letos očekáváme snad podobný výsledek, avšak může se stát, že chřipková epidemie či silné mrazy mohou letošní ročník ovlivnit,“ říká Vojtěch Čížmář, vedoucí skautů od Sv. Augustina.

Tříkrálovou sbírku organizuje Charita Česká republika a její výtěžek z největší části putuje na pomoc lidem v nouzi na území České republiky, desetina připad-

ne na rozvojovou pomoc v zahraničí. Většina příspěvků zůstává v regionu, kde byla vybrána. V Brně se letos vybíralo na projekt založení domácí hospicové péče, rekonstrukci vyhořelého domova pro seniory na Žižkově ulici a založení a rozvoj nové terénní asistence pro lidi bez domova. =hk=

MUDr. Štěpán Tuček přispívá třem králům od Sv. Augustina.
foto: Kateřina Škvařilová

Ut unum sint – Aby všichni byli jedno

Na svátek Panny Marie – Matky jednoty křesťanů, který se slaví 18. ledna, každoročně začíná Týden modliteb za jednotu křesťanů. S touto aktivitou započal roku 1908 o. Paul Wattson, zakladatel anglikánské řeholní komunity, která následně vstoupila do katolické církve. Iniciativě se dostalo požehnání papeže sv. Pia X. a následně ji podpořil i papež Benedikt XVI., který ji 25. února 1916 doporučil celé katolické církvi svým „breve Romanorum Pontificum“. Její rozvoj dále podnítil v roce 1964 „Dekret o ekumenismu“ II. vatikánského koncilu. Čtyři roky poté se poprvé slavila „Modlitba za křesťanskou jednotu“ na základě textů připravených ve spolupráci Komise pro víru a řád Světové rady církví a Sekretariátu pro podporu jednoty křesťanů. „Právě Týden modliteb za jednotu křesťanů je jedním z nejúčinnějších výrazů podnětu, který dal Druhý vatikánský koncil ke hledání plného spo-

čenství mezi všemi Kristovými učedníky. Toto duchovní setkání, které spojuje křesťany všech tradic, nám umožňuje si uvědomit skutečnost, že jednotu, ke které směřujeme, nemůže být jenom výsledkem našeho úsilí, ale bude spíše darem, kterého se nám dostane shůry a o který je třeba neustále prosit,“ poznamenal papež Benedikt XVI. před pěti lety během katecheze při generální audien- ci, která se konala právě 18. ledna. Jeho následovník papež František připomněl letošní společné téma modliteb a rozjímání „Smíření – Kristova láska nás nutí“ (2K 5,14) a zdůraznil, že ekumenismus se zakládá na společném obrácení k Ježíši Kristu jako našemu Pánu a Spasiteli: „Pokud se obrácíme k Němu, přibližujeme se zároveň také jedni k druhým“. I v Brně se za tímto účelem konaly bohoslužby a byly slaveny mše sv., např. u Sv. Jakuba a na Petrově, kterou 22. ledna celebroidl P. Tomáš Koumal. =jo=

Slovo úvodem

Drazí farníci, znáte Helenu Kellerovou? Domnívám se, že povětšinou ne. A přitom Mark Twain o ní prohlásil, že je to (společně s Napoleonem) nejzajímavější osobnost 19. století. Čím si vysloužila jeho obdiv?

Narodila se jako zdravé dítě, ale v nece- lých dvou letech oslepla a také ztratila sluch, takže nedokázala s druhými nijak komunikovat. To se začalo postupně měnit, když krátce před sedmými narozeninami dostala jako vychovatelku 21letou Annu Sullivanovou. Ta ji nejprve naučila prstovou abecedu a pak ji naučila i mluvit. A nejen to – Helena během následujících let vystudovala prestižní dívčí gymnázium v Cambridge a poté literaturu a dějepis na Harvardské univerzitě. Stala se tak prvním hluchoslepým člověkem, který vystudoval univerzitu (navíc tak prestižní).

Kromě angličtiny mluvila též plynně německy, francouzsky, latinsky a řecky. Helena je autorkou 12 knih a stala se světově uznávanou spisovatelkou. Je naprosto neuvěřitelné, co s tak těžkým handicapem dokázala.

Jenže nebýt Anny a její trpělivosti a obětavosti velmi pravděpodobně by Helena zůstala do konce života němou a nešťastnou osobou, která nedokáže s druhými vůbec komunikovat.

A přitom ani Anna neměla život vůbec jednoduchý: v pěti letech téměř oslepla, v osmi jí zemřela matka a v deseti ji opustil otec, takže skončila v chudobinci. Jako náctiletá podstoupila několik očních operací, takže se jí zrak lehce zlepšil a alespoň trochu viděla.

Když se Anna začala starat o malou Helenu, tak to pro ni byl náročný kříž: děvčátko ničilo hračky, odmítalo spolupracovat a mělo násilné výbuchy vzteku každou hodinu. Obrovské fyzické i psychické vypětí Anny, které jí stála výchova a výuka malé Heleny, líčí výtečný film Divotvůrkyně z roku 1962.

Kéž bychom i my dokázali podobně jako Anna Sullivanová objevovat a rozvíjet ve druhých jejich talenty a pomáhat jim, aby mohli žít co nejhodnotnější život.
o. Josef Novotný

Stalo se

Od nového roku probíhá v našem kostele úklid podle nového systému. Informace o datech a skupinkách jsou k dispozici na nástěnce a na webových stránkách farnosti pod odkazem „Další aktivity“. Stále je možné se zapisovat do jednotlivých skupinek.

~

Tříkrálový koncert CMG, který se konal ve čtvrtek 5.1. po večerní mši svaté, přilákal téměř dvě stovky zájemců.

~

V neděli 15. 1. začala příprava dětí na první svaté přijímání.

~

V sobotu 20. 1. se opět na faře setkali senioři, aby si společně zahráli deskové hry.

~

Pokřtěni byli:

8. 1. – Jiří Maria Josef Otradovec

15. 1. – Jan Jiří Navrátil

15. 1. – Šimon Tomáš Kintr

Opustili nás:

12. 1. – Svatuše Chmelíková

16. 1. – Bohumila Boučková

21. 1. – Věra Motyčková

24. 1. – Milada Hřčková

Zdroje financování farnosti v roce 2016

Provoz naší farnosti byl, je a zřejmě i bude financován zejména z kostelních sbírek, v menší míře z darů a z příjmů za pronájem kostela pro pořádání koncertů a pronájem části věže pro potřeby mobilního operátora. V roce 2016 se zvýšil objem přijatých darů, a to zejména za účelem opravy věže kostela. Objem těchto darů dosáhl cca 1,3 mil. Kč. Mimo nich získala farnost i dary na běžný provoz a díky o. Tomášovi i dvě dotace z rozpočtu Jihomoravského kraje: 20 000,- Kč na pořízení herních prvků pro děti v době provozu farní kavárny a kavárny maminek a 1 mil. Kč na opravu věže kostela. Konkrétní čísla o hospodaření farnosti za rok 2016 budu mít k dispozici až v závěru měsíce března, podrobnější informace tedy bude možno poskytnout po jejich projednání ekonomickou radou farnosti, zřejmě v květnovém čísle tohoto zpravodaje.

Jindřich Zuziak

Dobry bratr Tišek

Víte, milí svatoaugustinští, který kněz žije už devětasedmdesát let na území naší farnosti? Není to ten s vědomostmi o našem betlému, citovaný v prosincovém čísle? Bingo! František Fráňa, řečený otec Tišek, se narodil před válkou, 11. února 1938. Čtyřčlenná rodina žila na Sedlákově ulici v domě č. 35. V roce 1962 družstevníci, mezi nimi Tiškovův otec, postavili na Barvičově ulici dům s jedenácti byty. Který to je? Antény ČRa jsou na čísle 70, kousek nad nimi stojí větší dům, má číslo 80. Tam pak bydlel otec Tišek až do 6. ledna 2017.

Zavzpomínejme ještě. **P. František Fráňa** foto: archiv

Starý pan Fráňa zemřel v červenci 1981, jeho manželka Marie v květnu 1989. A jejich dcera? Nechodili jste na diabetologii v ulici Gorkého? Ordinaci tam měla i MUDr. Marie Fráňová, o dva roky starší Tiškova sestra. Neprovdala se, bydlela ve vedlejším bytě, denně chodila na mši ke kapucínům. Bratru knězi léta vedla domácnost; pár měsíců před její smrtí v lednu 2013 se naopak on staral o ni. Fráňovi mají hrob na Ústředním hřbitově, oddíl 76, číslo 303–304.

Tiškovou velkou životní touhou bylo dělat pro děti a mladé to, co tehdy po normalizaci v sedmdesátých letech kněží ve farnostech nesměli. Zejména proto toužil stát se knězem. Jako třeták začal ministrovat u Sv. Augustina, jako dospělý pak ministranty vedl. Při zaměstnání ve Výzkumném ústavu zdravotnické techniky po večerech a víkendech a o dovolených vykonával desítky let další „pracovní směnu“: sen táborů pro děti z věřících rodin ožil v roce 1967 zakoupením staré kamenné chalupy na stráni nad Kláštercem nad Orlicí. Svoji polohou pozemek umožňuje jak letní stanování, tak zimní sportování. Vše se dělo pod hlavičkou rekreačního družstva Tatranský nový domov, to nebylo režimu podezřelé; od roku 1995 dodnes místo spravuje spolek – Středisko Radost. Sen o kněžství se Tiškovi naplnil v březnu 1968. O skryté tváři Ameriky se v církvi vědělo podle hesla: „Kdo nemusí vědět, ať neví“. Tichým podporovatelem všeho dění byl i biskup skryté části mlčící církve, prof. Stanislav Krátký, mj. jeřábík na stavbě sídliště Lesná. Viděli jste už na

mapy.cz zanesené pojmenování Park Stanislava Krátkého? Sbíhají se v něm ulice Mathonova, Zemědělská a Venhudova. Se sametovou revolucí se Tišek (spolu

s pisatelem článku) přihlásil do služby sídelnímu biskupovi královéhradecké diecéze Karlu Otčenáškovu, pak otci Vojtěchu Cikrlemu. Po dlouhých peripetiích byly v květnu 1992 dořešeny věci tajného svěcení; Tišek byl s vedením Střediska Radost ustanoven i spirituálem obnoveného Biskupského gymnázia. První rok se učilo v Petrinu na

Veverí. Radost na Americe vedl Tišek za totality třidvacet let; dalších čtyřicet v době svobodné. Letními tábory, pobyty během roku organizovanými Střediskem prošly jen z brněnských farností stovky dětí a mladých, tisíce pak z celé vlasti. Rozpomenete se, čtenáři Američané, Radostáci? Máte ještě starý Táborový zápisník? Zpěvník Zlaták?

Kolem roku 1993 začal Tišek učit na biskupském gymnáziu ve Žďáru nad Sázavou. Později tam byl ustanoven spirituálem. Vypomáhal také ve žďárské farnosti svatého Prokopa, byl i spirituálem Kolpingova díla. Do Žďáru stále dojížděl z brněnského bytu. Po sedmdesátce přišly choroby. Středisko Radost opustil Tišek v létě 2014, kdy jej šest let diagnostikovaná Parkinsonova nemoc začala citelně svazovat. Dobrého místa pro stáří se on (a my, jeho pečovatelé) dočkal před pár dny. Od Tří králů 2017 je v Domově svaté Alžběty (www.dosa.cz) na Žernůvce – Nelepeč, v katastru města Tišnova. Zřizovatelkami jsou dobré sousedky z Grohovy – Milosrdné sestry III. řádu sv. Františka Pod ochranou Svaté Rodiny v Brně.

Jedenáctého února se, dá-li Bůh, otec Tišek dožije devětasedmdesáti let, 22. března devětačtyřiceti let kněžství. Každá návštěva mu dělá radost. Vzpomínání uzavřu několika z humorných i vážných Tiškových úsloví: „Nemáš co dělat? Nedělej to tady!“ „Slušný táborník si deště nevšímá.“ „Zapomeň na věty: Mně je to jedno. Mně se nechce. Já jsem u toho nebyl.“ Otče Tišku, díky za vše!

P. Martin Holík, kaplan

Představujeme farní varhaníky: Martin Jakubíček

Představuji vám dalšího z našich varhaníků, skvělého improvizátora, uměleckého vedoucího renomovaných komorních seskupení, skladatele a aranžéra, pana Mgr. Martina Jakubíčka.

1. Nedávno jsme slavili Vánoce. Zpívali a hráli jste doma u stroměčku koledy?

Koledy u nás samozřejmě na Vánoce zní – ale tady asi platí přísloví o kovářově kobyle – takže bohužel ne naživo. Ovšem, vžijte se do role člověka, který už od konce listopadu hrne jeden koncert za druhým, někdy třeba i tři denně – do toho natáčení, pohřby, dokonce i jedna svatba (v –18 stupních na Vysočině) – no a tento člověk by byl asi masochista, pokud by hrál dobrovolně koledy, když nemusí.

2. Váš tatínek, Slávek Jakubíček, dramaturg BROLNu, cimbalista a upravitel lidových písní, Vás od malička vedl k hudbě. Jaký je Váš vztah k hudbě lidové, který region je Vám nejbližší a proč?

Svému tatínkovi jsem vděčný za mnohé, i když jako dítě jsem to tak nevnímal – spíš naopak. Napřed mě v 5 letech začal sám učit na cimbál, ale dopadlo to poměrně fiaskem a tak to po roce vzdal. Pak mě přihlásil na klavír na ZUŠ Antonínská, kde mě po pěti letech vyhodili jako nejhoršího žáka. No, a já ho v slzách prosil, ať už mě na ten nenáviděný klavír nedává. V této chvíli bych asi já u svých dětí vyměkl, nicméně on se obměkčit nedal a přihlásil mě na tehdejší Osvětovou besedu na Petrov. Nová učitelka byla mladá, krásná a sympatická a tak mě klavír, jako mladého adolescenta, začal velmi bavit. A když jsem jednoho večera šel z hodiny kolem katedrály a uslyšel varhany, bylo o celoživotní lásce rozhodnuto.

Vztah k folklóru a to nejen k moravskému je samozřejmě mojí druhou velkou láskou – dokonce jsem si udělal i spoustu transkripcí z barokních sbírek maďarských, rumunských nebo irských, které s úspěchem zařazuji na své varhanní koncerty. Ale samozřejmě kořeny a geny jsou jasné – takže, když slyším horňáckou kapelu, lezou mi slzy do očí, aniž bych chtěl.

3. Váš syn Šimon se také věnuje hudbě profesionálně. Jaký je to pocit – pokračování rodu?

Všechny děti na něco hrály – Lukáš na klavír, Terežka na housle (ale má pořád

trému a nechce veřejně hrát), Šimon na basu, Magda na flétnu a Dorotka na klavír. Jediný profík je ale Šimon, který vystudoval i konzervatoř a hudbou se živí. A je to krásný pocit, zvlášť když můžeme hrát spolu, což se nám povedlo zrovna nedávno na půlnoční u Tomáška.

4. Velmi často doprovázíte naše přední sólisty a pěvecké sbory. Je nějaká hudební osobnost, se kterou byste si rád zahrál?

Nějaké konkrétní jméno tu asi nepadne, spíš mám touhu hrát s kvalitními muzikanty nebo sbory, což se mi, bohužel, někdy naplňuje tak na 40 procent. A zbytek tvoří takoví ti „skoro umělci“, kteří sice seženou, jak se říká, „kšeft“, ale doprovázet jejich kreace je někdy velmi bolestné. Možná že si tak odpracovávám svůj očistec už zde na zemi. Ale jakákoli spolupráce se skutečně posvěceným a obdarovaným muzikantem – to je dotek věčnosti a Boha.

5. Koncertoval jste i v mnoha evropských zemích. Kde je publikum nejvíce vnímavé?

Mám zvláštní zkušenost, že naše publikum je poměrně zamrzlé, co se týká nějakých exaltovaných reakcí – přitom to není dáno jen naší zeměpisnou polohou – koncerty v Itálii samozřejmě super, ale reakce v zemích, jako je třeba Dánsko nebo Holandsko, jsou určitě otevřenější a upřímnější. Kolega, který kromě vážné hudby dělá i hudbu rockovou, (kde se publikum prostě nebojí reagovat), je někdy z reakcí normálního vážnohudebního publika totálně zdeptaný. A já, když si koncerty většinou i sám uvádím a slyším v kostele třeba salvy smíchu, jsem přesvědčený, že to Boha, jako dárce radosti a humoru, nikterak nepohoršuje.

6. Vystudoval jste vážnou hudbu, angažujete se i v hudbě folkové, rockové či lidové. U jaké muziky nejraději relaxujete?

Moje dělítko hudby se nepohybuje skrze žánry, ale pouze mezi dobrou a špatnou

Martin Jakubíček

foto: archiv

hudbou. Díky tomu poslouchám asi skutečně všechno – ještě v pyžamu si používám Mozarta, abych překonal depresi se vstáváním, přes den nějakého Vlastu Redla nebo folklór a moje nejzamilovanější skupina je Deep Forest, kterou ale nikdo moc nezná, a někdy v autě poslouchám rock, abych udržel agresivní tempo s ostatními řidiči.

7. Jak a kdy jste se dostal jako varhaník do kostela svatého Augustina v Brně?

Je to neuvěřitelné, ale u Augustina hraji už skoro přes třicet let. Byly to tehdy nejlepší varhany v Brně, a tak nejlepší způsob, jak se k nim dostat, bylo hrát na mši. A tak jsem začínal ještě za pátera Pavlů, to byl velký muzikant a velký cholerik, který byl schopný lidem na půlnoční třeba vynadat, potom za otce Kabrdy, kterého všichni milovali, a s páterem Šenkyříkem jsme si taky padli do noty. Hrávám každý pátek a musím říct, že i když jsem teď varhaníkem u Jezuitů, kde máme nové hyper/super varhany, jsou varhany u Augustina takovou mojí první láskou, která mě pořád inspiruje.

Děkuji Vám za rozhovor a přeji Vám vše dobré. J.Š.

Farní diář

2. 2.	Hromnice, Svátek Uvedení Páně do chrámu a Světový den zasvěcených osob
3. 2.	18:00 hod. Mše sv. s udílením svatoblažského požehnání
5. 2.	9:00 hod. Mše sv. a následná beseda s P. Pavlem Kafkou, biskupským delegátem pro materiální zajištění pastorače (přesunuto z 8. 1.)
11. 2.	14:30–16:30 Setkání seniorů, parafinové zábaly rukou
12. 2.	Turnaj ve Stiga hokeji
19. 2.	Dětský karneval v sále CMcZŠ
1. 3.	Popeleční středa, mše sv. v 8:00 a 18:00 hod.
25. 3.	Farní duchovní obnova

Děje se v diecézi

Duchovní obnova s pomocným brněnským biskupem Mons. Pavlem Konzbullem bude v:

Pátek 10. 2. 2017 pro studenty a mládež (13:30–19:00 v aule na Bigy)

Sobotu 11. 2. 2017 pro ostatní věřící (9:00–16:30 v kině Scala)

Cena za duchovní obnovu je 100 Kč, pro studenty 50 Kč. Na sobotu je možné objednat oběd.

Přihlášení a kontakt: Kristína Třešková, treskova@credonadacnifond.cz. =mš=

Seniorská setkávání

Jestliže spadáte do kategorie seniorů, tento článek je přímo pro vás. Od listopadu 2016 se totiž u nás ve farnosti scházejí jednou měsíčně senioři.

První setkání se neslo v duchu tvoření adventních věnců. Byla totiž sobota před první nedělí adventní, ideální čas vyrobit si věnec. A tak za chvíli se už stůl plnil krásnými věnci, které pak jistě zdobily nejednu domácnost. Přišel se za námi podívat i otec Martin, který všechny věnce požehnal.

O měsíc později, v prosinci, jsme se setkali mezi vánočními svátky. Ochutnávali jsme různé druhy cukroví, popíjeli k tomu čaj, kávu a svařené víno. Nechyběl ani přípitek – ten den byl svátek svatého Jana Evangelisty, kdy se při mších svatých žehná víno. No a my už jsme ho měli požehnané od otce Martina, který opět mezi nás zavítal, tentokrát s kytarou a zpěvníky s vánočními koledami.

Naše zatím poslední setkání bylo lednové. Venku tou dobou byly velké mrazy, a tak bylo jasné, že musíme být v teple na faře a nemyslet na zimu. Donesly se různé deskové hry a hrálo se. Kromě klasických stolních her jsme vyzkoušeli i nějaké nové. Tentokrát mezi nás zavítal i o. Josef, který se zapojil do nejedné hry. V únoru se potkáme

tentokrát druhou sobotu v měsíci – 11. 2. 2017 od 14:30 do 16:30, opět na faře. A protože bude asi stále ještě velká zima a je potřeba v takovém počasí pečovat o naše ruce, budete mít možnost vyzkoušet si parafinové zábaly na ruce. S sebou si vezměte palčáky nebo tlusté ponožky, které si nasadíte po proceduře na ruce. Tentokrát je ale potřeba se i na setkání přihlásit – stačí se napsat na papír vzadu v kostele.

Pokud máte chuť se setkat, popovídat si, zahrát či zavzpomínat si, přijďte za námi. Scházíme se jednou za měsíc – přesný termín s programem je vyvěšený vzadu na nástěnce v kostele a také jej otec Josef čte v aktuálních ohláškách.

Těšíme se na vás!

Magda a sestra Markéta

=mš=

Senioři na svém lednovém setkání hráli deskové hry. foto: ojn

Ptáte se: Kde se vzalo „svatoblažské požehnání“?

Svatoblažské požehnání, jak už název napovídá, je spojeno se sv. Blažejem, o jehož životě toho mnoho nevíme. Žil na přelomu třetího a čtvrtého století, byl lékařem a stal se též biskupem v Sebaste v Arménii. Během pronásledování křesťanů se odmítl zřítí víry, a tak podstoupil po krutém týrání (tělo mu rozdrásali železnými hřebeny) mučednickou smrt stětím (roku 316).

Když byl před svou mučednickou smrtí ve vězení, tak tam podle legendy zachránil jednoho chlapce, kterému uvízla v krku rybí kost. Svatý Blažej se nad chlapcem pomodlil a tomu se hned kost v krku uvolnila. I proto je svatý Blažej vzýván proti bolestem v krku, proti kašli (ale též bolestem zubů, nemocem měchýře

a krvácení). Patří mezi tzv. „čtrnáct svatých pomocníků“, tedy světců, jejichž přímluva je obzvláště účinná, především proti různým nemocem.

(Svatý Blažej je patronem: lékařů a hráčů na dechové nástroje, krejčích, koželuhů, obchodníků s vlnou, obuvníků, pekařů, zedníků. Též je ochráncem domácích zvířat a koní a je vzýván za dobré počasí.)

Nejstarší zmínku o svatém Blažejovi obsahuje kniha Aetia z Amidy Librorum medicinales (ze 6 stol.), kde se praví: „...pokud nechce kost nebo trn jít ven, obrať se na nemocného a řekni mu: Vyjdi ven, kosti, pokud jsi kost, nebo cokoli jsi jiného. Vyjdi, jako Lazar vyšel z hrobu při Kristově hlasu a Jonáš z břicha velryby. Anebo poté, co jsi označil nemocné-

ho křížem, můžeš vyslovit slova, která používal mučedník a Kristův služebník Blažej v podobných případech: „Buď vejdi anebo vyjdi.“

Svatoblažské požehnání se uděluje v den svátku sv. Blažeje 3. února. Kněz (či jáhen) uděluje toto požehnání buď hromadně, anebo individuálně. Může při tom držet dvě zkřížené svíce (nezapálené), kterými se dotýká krku věřícího a přitom říká: „Na přímluvu sv. Blažeje, biskupa a mučedníka, ať tě Bůh chrání ode všeho zlého a zachová ve zdraví duše i těla. Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.“ Zkřížené svíce symbolizují svázané Blažejovy ruce při uzdravění umírajícího chlapce.

=ojn=

Augustin • 2. ročník, číslo 11. • Datum vydání: 29. ledna 2017 • Další číslo vychází 26. 2. 2017 (uzávěrka 17. 2.)

Vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Augustina, náměstí Míru 377/7, 602 00 Brno.

Redakce: Hana Konečná (koordinátorka), Lukáš Meduna (grafik), Jaroslava Otradvocová,

Jolana Šrubařová, Magdaléna Šrubařová, Luboš Herz (korektor).

www.augustinbrno.cz • e-mail: zpravodaj@augustinbrno.cz • Určeno pro vnitřní potřebu farnosti.

Přijímáme náměty a příspěvky do dalšího čísla zpravodaje. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky dle potřeby krátit a upravovat.